Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

diatoris fidem cũ dies uitę hui ultimi uenerit. p
duceniduſ eſt ad deum quẽ coluit. & abeo p ficien
duſ excipit ab angelis ſcis. incorruptibile corpus in
fine ſeli. non ad penã ſ; ad gloriam receptuus. xi.

De amore mortis corporeę.

MORTEM carnis omnis homo timet. & mortẽ
animę pauci. Pro morte carnis morſ que ſine
dubio quando q; uenturа eſt. curant omẽs neuinat.
unde eſt qd laborant. Laborant ne moriat homo mori
turus. & non laborat ne peccet homo inętnũ uicturus.
Et cũ laborat ne moriat. ſine cauſa laborat. Id enĩ agit.
ut morſ multũ differat. non ut euadat. Si aũt pecca
re nolit. non laboraret & uiueret inętnum. O ſi poſſim
excitare homines & cũ ipſis partẽ excitari. ut tales
eſſem amatores uitę p manentis. Quales ſunt homines
amatores uitę fugientis. Quid non facit homo ſub
mortis piculo ꝯſtituitus. Gladio imminente ceruicib;
pdiderunt homines quicquid ſibi unde uiueret
reſeruabant. Et quis non continuo pdidit ne pcutie
ret. Et poſt perdicionẽ fortaſſe pcuſſus eſt. Quis ñ
ut uiueret continuo pdere uoluit unde uiueret.
eligens uitã mendicantẽ quã cęleſt morẽ. Cui dictũ
eſt nauiga ne moriaris & diſtulit. Cui dictum eſt